

דרכים
ומסילות
למבקשי
ה' בדרכי
העבודה
העולה
בית א-ר

אזרחות

יו"ר ע"י "נכספה" - איגוד בני הישיבות לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א

דיבורי אמת מבארו של דהנחל נובע

לעזרד ליבי

מהותה של חופשה יהודית

אם תורה היא מהות החיים איך שייך לצאת לבין הזמנים • איך התקיים העולם לפני קבלת התורה • והתורה שנעלמת בכל מצב שהוא

וישנם כדי לקום ושוב לעבוד... התורה מגלה לנו שהעולם מגלם בתוכו סיפור אחר לגמרי. יש לו בורא, יש לו מנהיג, ויש משמעות ותוכן לכל מה שיש בו, ולכל מה שקורה בתוכו. לכל דבר יש שורש, יש סיבה, ויש מטרה ותכלית. האמת הזו, היא המציאות בעצמה. בין אם יש ספר שנקרא תורה ובין אם לא. בין אם יש מי שהוגה באותו

להפסיק מלימודו ואפילו ממצוותיו שוב ושוב במשך היום ובכל יום. הוא זקוק לישון, לאכול, ולטפל בשאר צרכי גופו. ורוב בני אדם, זקוקים אף לעסוק לפרנסתם, בדרך כלל חלק גדול מהיום ולפעמים רובו.

הדבר כמובן אומר דרשני. מדוע, ואיך ייתכן, שחיינו של יהודי שמהותם היא תורה, מורכבים בהכרח מרגעים שאינם יכול לעסוק בתורה, ולפעמים גם לא במצוות??

עד כדי כך?

הקושיא גדולה אף יותר: אנו מאמינים שקיומו של העולם, הוא רק באמצעות התורה, כנאמר 'אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמת', 'איך ייתכן אם כן שהעולם היה קיים קרוב לאלפיים שנה קודם שניתנה תורה? מה הייתה זכות הקיום שלו?

התשובה היא: אכן, קיומו של העולם הוא רק באמצעות התורה, וחיינו של יהודי הם רק תורה. אבל, התורה איננה מוגבלת לספרים או לפעולות, התורה היא המציאות בעצמה. בכל פרט ופרט שיש בעולם, ובכל תנועה בחייו של יהודי, יש תורה. זו המציאות, נרצה או לא.

הדבר הזה נקרא 'תורה נעלמת'. כשקבלנו את התורה, קבלנו אותה באמצעות עשרת הדיברות. אבל אלפיים שנה קודם לכן, כבר היו 'עשרה מאמרות' שבהם נברא העולם. עשרת המאמרות הללו, נושאים בחובם בהעלם את אותם עשרת הדיברות שהתגלו מאוחר יותר. ואותם עשרה מאמרות, הם התורה הנעלמת, בכל מקום בעולם, ובכל אירוע בחיים.

ובצורה פשוטה: התורה איננה מילים, אלא נוכחות אלוקית. בלעדי התורה, נראה כי העולם הינו ישות ומציאות גשמית וחומרית, ותו לו מידע. עובדים כדי לאכול, אוכלים כדי להתעייף,

בשבועות אלו, רבים יוצאים לחופשה, נופש, או בין הזמנים. במסגרת זו, יש שמחפשים רק להחליף קצת אווירה, יש שיוצאים לטייל, ויש שעוברים להתגורר בהרים. נהרא נהרא ופשטיה...

אפשר היה לעסוק בדיון האם הדבר הזה ראוי, וכבר מצינו לכך התייחסות בדברי הקדמונים כגון המהרש"א והשל"ה הקדושים שהסתייגו מכך בחריפות, וגם כיום ישנם קהילות שנמנעות מכך. אבל בין כך ובין כך, זו המציאות הרווחת ברוב הציבור, וגם אם לא בשבועות אלו, יש לכך הזדמנויות אחרות כמו בזמני החגים.

רק תורה! האמנם?

משכך, נכון יותר יהיה לעסוק במהות הדברים, ולהבין כיצד אמורה להיראות חופשה של יהודי. לא מבחינת הלכה כמובן, שבזה אין שום הבדל בין היום והלילה לבין חופשות, אלא מבחינת התוכן הנמזג לתוך היום, האירוע, הטיול, או המנוחה. ולשם כך, יש לשאול שאלה פשוטה, יסודית ומתבקשת: האם יש מקום בחייו של יהודי, ליעוד משהו חוץ מתורה ומצוות??

במחשבה ראשונה, לא. חייו של יהודי, בשונה מהגוי, הם חיים של תורה. וכדברי החכם: אין אומתנו אומה אלא בתורתה. יהודי אמור לעסוק בתורה ובמצוותיה יומם ולילה. אנו מאמינים באמונה שלמה, שהתורה איננה 'דת' ו'טקסים' אלא 'חיים' ממש, וכפי שאנו אומרים בתפילה 'כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה', ואם כך, לא שייך בחלק מהיום 'לוותר על החיים', ולהכניס משהו אחר במקומם...

יש רק בעיה אחת, שהמציאות איננה כן. אין שום אפשרות מציאותית בעולם, לעסוק בתורה יומם ולילה ללא הפסקה. גם מי שתורתו אומנותו, ואפילו צדיק גדול ומתמיד מופלג, מוכרח:

אנו מאמינים באמונה שלמה, שהתורה איננה דת וטקסים אלא חיים ממש, ואם כך, לא שייך בחלק מהיום לוותר על החיים, ולהכניס משהו אחר במקומם...

ספר ובין אם לא. לולא קיבלנו את התורה, ולולא יהיה מי שיעסוק בה - לא תוכל האמת הזו להתגלות אף פעם, ולכן היא כביכול איננה קיימת. אבל מאחר שקבלנו תורה, ואנו עוסקים בה כל אחד כפי כוחו, מעתה אנו יודעים את האמת שהתורה נמצאת גם נמצאת, כל הזמן ובכל מקום.

אלפיים שנה העולם היה קיים, מכוחה של התורה הנעלמת, בזכות שעתיד להיות עם שיקבל את התורה הנגלית, ויגלה את אותה תורה נעלמת. לאחר שקבלנו את התורה, אנו משתדלים לעסוק בה בכל כוחנו, אבל מוכרח להיות שגם נצטרך להתבטל ממנה מידי פעם, כדי לגלות שהתורה איננה מצומצמת לארבע אמות של הלכה, אלא ממלאת כל פיסת מציאות.

להתיישב על החורף...

ואני רוצה לשאול אותך, ותרגיש משוחרר לא לענות, אבל אם אתה עונה - אז תענה בכנות. אולי מתוך רצון להספיק ולתפוס, שכחת מעט במהלך הדרך מה המטרה? חסר לך קצת יישוב הדעת, כי כשהראש במקום ומחוברים למה שעושים, יש פנאי ופניות להכלל, בלי לחץ

יוסי: שומע. קצת קשה לי ולא נעים לקבל את זה, אבל אתה צודק.

שיי: אשריך! לא עם כל אחד אני ישיר ופתוח עד כדי כך. עליך אני סומך. תעשה יישוב הדעת, אתה תיהנה מזה, זה יוריד לך מהלחץ ויעזור לך להרפות

יוסי: טוב. אבל תגיד, מה איתך בבין הזמנים?

שיי: אני? כבד. כמעט לא זו. יש לי רצון עז להספיק וללמוד, אבל משום מה הזמן בורח לי בין הידיים. אחרי הצהריים אני יוצא קצת, אבל כל המקומות צפופים ועומדים בפקקים שעות ארוכות תחת שמש קופחת, וגם עלות לא מבוטלת, וצריך למצוא אטרקציות שמתאימות לכל המשפחה. אפשר בהחלט לומר שאני לא מאוד מחבב את התקופה הזו.

יוסי:מה אתה אומר. חבל, תזרום קצת.

שיי:אני מנסה ולא מצליח. אולי תיתן לי קצת רעיונות או עצות?

יוסי: (סוגט בחברו) נשמע שאתה מקנא ב...

שיי:האמת שקצת. בסופו של דבר, אתה עם הקלילות שלך חוזר מבין הזמנים חדש, ואני יוצא כלעומת שבאתי. אולי כן קצת יותר מצפה ומעדיף את השגרה האפורה, אבל...

יוסי: לכל דבר יש מעלות וחסרונות. אתן לך עצה ששמעתי מאדם חכם: תעשה יישוב הדעת.

שיי: מופתע, מעט בהלם) תסביר.

יוסי:פיזור הדעת זה לא תמיד מהירות ופזיזות. זה יכול גם להיות אי-חיבור למצב הנוכחי שבו אתה נמצא, ולא לנצל את מה שכן אפשר לעשות בו, מה שמוביל לעייפות וכבדות.

שיי:תשמע, אתה חריף ומהיר מחשבה. על זה נאמר: "אין אדם רואה נגעי עצמו" ו"אין חבוש מתיר את עצמו". אתה בעצם מציע לי ליישב את דעתי, להתחבר למצב ולשעה בה אני נמצא, ולעשות משם את התפקיד שלי. אתה כל כך צודק, במקום לחלוט ולהימרח, אפשר לעשות בהילוך נמוך ותואם מצב. טוב, אני צריך קצת ל... להתיישב בדעתי על זה.

יוסי:ובינתיים הועלת לי מאוד. תודה

שיי: תודה גם לך. אני רוצה בהחלט להמשיך ולברר את הנושא, אבל אולי בפעם הבאה. רוצה לחטוף איזה שחייה קטנה?

"מה שהעולם רחוקים מהשם יתברך ואינם מתקרבים אליו יתברך הוא רק מחמת שאין להם ישוב הדעת ואינם מיישבים עצמם..."

"והעקר להשתדל ליישב עצמו היטב מה התכלית..."

שיי: יוסי, מה שלומך?

יוסי: 'שלומך יסגא', חברי הדבוק בקירות לבבי, אשר רעיונותיו הפשוטים והעמוקים כאחד מאירים כשמש וכברק.

שיי: כן, לכבוד בין הזמנים. אין כמו המרחבים והרוח, לפתוח את הלב.

יוסי: תודה להשם. איך אתה מבלה את בין הזמנים?

שיי:למען האמת, אני לא כל כך יודע. נראה איך שיתאפשר לי בבית.

יוסי: אהה.

שיי: ואיך אתה?

יוסי: אש בעיניים! החבר'ה סגרו אתמול על נסיעה לקברי צדיקים בצפון כל הלילה. מחר אני יוצא עם המשפחה לקמפינג בכנרת, אבל באמצע קבעתי עם החברותא גיחה לבניאס, ואחר כך מנגל. וזה עוד כלום, יש לי חברים שמנצלים את ההזדמנות האחרונה לפני שיחול עליהם עיכוב יציאה מהצבא, וחוטפים קרעסטיר או ליז'ענסקי, והעיניים שלי יוצאות

שיי: וואו, מה באמת איתך עם הצבא?

יוסי: אל תשאל, אני קצת מסובך. עוד אין לי צו מעצר, אבל עיכוב יציאה כבר קיים

שיי: השם יעזור.

יוסי: אמת. הכי חשוב שלא תעשה שטויות. תתייעץ על כל דבר, תשמע, הלו"ז שלך צפוף ומלא, איזה כיף לך שאתה ככה מצליח להשתחרר

שיי: עניין של אופי. אבל אם כבר העלית את הנושא, אני רוצה לשתף אותך בהרגשה שקצת מעיבה עליי. אני מרגיש ממש שאני חייב לחטוף כמה שיותר ולנצל כל שנייה, ולפעמים זה בא אחד על חשבון השני. אבל אני לא מסוגל לפספס. מצד אחד, עכשיו זה הזמן ליהנות. מאידך, אני לא מספיק ליהנות באמת, כי אני עסוק כל כך בלתזמן ולתמרן בין התוכניות.

יוסי: כל הכבוד הצורה שבה פירקת את הנקודה כ"כ בוגרת איך ששמת לב לנקודה וליבנת אותה כל כך חד. רואים עליך שאתה עובד עם עצמך. זה אחד מבין השתיים: או מוסר, או התבודדות.

שיי:(מסמיק מעט) כן, תודה, זה חה... נראה לי גם וגם. המוסר גורם לי להתחיל, וההתבודדות מביאה את העבודה הפנימית למעשה. מין ישוב הדעת כזה.

יוסי:זהו, יישוב הדעת! כבר בתחילת השיחה תפסתי שזו הנקודה, אבל לא הצלחתי להביע אותה במילים.

שיי: מה אתה מתכוון?

יוסי: חלילה. באמת מה אתה אומר? מצד אחד, אי אפשר לחיות בעולם של הפקר. ומאידך, אי אפשר לחיות בעולם של הוכחות שאינן ראויות.

שיי: אני שומע את כל ההתלהבות הזו והקפיצה מדבר לדבר,

שאלה:

שלום וברכה. אני כעת מתכוונן לכניסה לישיבה גדולה, ולצערי לא התקבלתי לישיבה שרציתי, אלא לישיבה ברמה פחות גבוהה. ורציתי לשאול איך אוכל להתחיל ברגל ימין ולהשקיע בישיבה שאלה אני נכנס, כשאני יודע שהיא לא כל כך טובה כפי שציפיתי.

תשובת אחד מחשובי הת"ח שליט"א:

אתה, ורבים לצידיך, ניצבים כעת בפני אחד הניסיונות הגדולים שמלווים אותנו וצצים בצורה שונה בכל הזדמנות. ראוי שתשמח על כך שכבר בשלב זה של חיך אתה לומד לזהותו ומבקש כלים להתמודד נכון מולו.

אין כוונתי כעת לניסיון של חברה פחות טובה, של חיסרון בכלים לצמיחה בלימוד, או כל אתגר אחר שעלול להימצא בישיבה שאינה בדיוק כמו זו שרצית. כוונתי לניסיון אחר ורחב בהרבה, ההתמודדות מול מחשבה שבגלל שהמקום שבו אני נמצא כעת אינו ברמה המושלמת שנמצאת במקום אחר, קשה לי להתמסר ולפעול בו בכל כוחי.

זו אחת השיטות המרכזיות של יצר הרע להחליש אותנו ולמנוע מאיתנו מלצמוח ולהצליח כפי שבאמת ראוי לנו. הוא מציג בפנינו מציאות טובה יותר שהייתה יכולה להיות, שלצידה המציאות שלנו מחוירה ונראית חסרת משמעות.

זה לא חייב להיות על ידי ישיבה אחרת שנראית לנו טובה יותר. לפעמים יהיה זה החברותא שכנראה פחות מוצלח מזה שציפינו ללמוד איתו, או שהיה לנו בזמן שעבר. יהיו תקופות בהן נרגיש שלו היינו שומעים את המגיד שיעור של הקבוצה האחרת היינו יכולים לגדול יותר בלימוד. גם בדברים הגדולים הללו וגם בדברים קטנים יותר, איך למדנו ואיך התפללנו, מה חידשנו ומה חזרנו, תמיד מסוגל הייצר הרע לצייר לנו את הדברים בגווני אפורים ולהוציא את החשק והמרץ מלהשקיע בנתונים הקיימים.

בתורה הראשונה בליקוטי מוהר"ן מתראה יצר הרע כ'אש לבנה', הלשון שם: "גלא - הוא היצר הרע: דמטבע לספינתא - הוא החן והחשיבות, לשון ספון וחשוב, כי היצר הרע רוצה להטביע ולהשפיל, חס ושלום, בחינת החן והחשיבות של ישראל, בחינת מלכות דקדושה: ומתחזי כי צוציתא דנורא חיוורתא ברישא - כי מתחילה היצר הרע מתלבש עצמו במצוות ומטעה את האדם כאלו מסיתו לעשות מצוה. וזהו בחינת צוציתא דנורא חיוורתא - אש לבנה, אף על פי כן מלאך מזיק הוא".

אם היינו מסוגלים להתנתק מהשוואה והציפיה, או למשל במצבך אם היית מסוגל לדמיין את עצמך כבחור שהגיע מחו"ל ממשפחה שאינה מכירה בערך התורה, וזכית לבוא לארץ הקודש ולהיכנס לישיבה עם בחורים כשרים וצוות מסור וספרים ושיעורים, היית מבין שהינך בגן עדן עלי אדמות.

ובכן, למרות שהשוואה קיימת והתוכניות היו אחרות, האמת היא שאכן אשריך שזכית בדיוק לכך.

ובכל זאת, הרי ציפית ליותר...

ובכן כנראה אינך טועה לגמרי בהתרשמותך שהסביבה שכעת תיכנס לתוכה הינה פחות למדנית, מוסרית, עובדת השם או יראת שמים מכפי שהעדפת. מה שחשוב לדעת זה שגם היא צריכה ויכולה להיות כלי לעליה גדולה יותר בעבודת השם.

את הצורך לנצל את כל הטוב שיש שם כבר הבנו. כעת נדבר על מה שאין.

יש מושג בעבודת השם הנקרא 'מניעות'. הגישה הטבעית לכל דבר שמונע ומעכב אותנו מעבודת השם, היא לחשוב שהוא מונע ומעכב אותנו מעבודת השם...

אך באמת בליקוטי מוהר"ן מתגלים כמה וכמה עניינים בנושא המ' ניעות, ולא נוכל לפרט ולהסביר את גודל מעלתם בשורות הקצרות שנותרו לנו. ונעתיק קטע קצר מתורה קט"ו:

"ויעמד העם מרחק ומשה ניגש אל הערפל אשר שם האלוקים. כי מי שהוא הולך בגשמיות כל ימיו, ואחר כך נתלהב ורוצה לילך בדרכי השם יתברך, אזי מדת הדין מקטרג עליו, ואינו מניח אותו לילך בדרכי השם יתברך, ומזמין לו מניעה. והשם יתברך חפץ חסד הוא. ומסתיר את עצמו כביכול בהמניעה הזאת. ומי שהוא בר דעת, הוא מסתכל בהמניעה, ומוצא שם הבורא ברוך הוא, כמו דאיתא בירושלמי (תענית פ"א): 'אם יאמר לך אדם היכן אלוקיך תאמר לו בכרך גדול שבארס', שנאמר: "אלי קורא משעיר". ומי שאינו בר דעת, כשרואה המניעה חוזר תיכף לאחוריו. ומניעה הוא בחינת ענן וערפל, כי ענן וערפל היינו חושך, חושך הוא לשון מניעה, כמו שכתוב (בראשית כ"ב): "ולא חשכת". וזה פרוש הפסוק, ויעמד העם מרחק, כי כשרואין הערפל, היינו המניעה כנ"ל, עומדין מרחוק. ומשה, שהוא בחינת דעת כל ישראל, ניגש אל הערפל, אשר שם האלוקים. היינו אל המניעה, שבה בעצמה נסתר השם יתברך".

מי שהוא בר דעת מבין שבמניעה עצמה נמצא השם יתברך, ודווקא על ידי יוכל להתקרב אליו יתברך באמת. אתה כעת נכנס לישיבה גדולה, ואולי הדברים יישמעו לך כרחוקים, אך עליך לדעת שההישענות על חברה טובה יכולה להיות מהנה וקלה, אך קשה להיבנות ממנה. גם בשי' בות המצויינות, אלו שצמחו באמת אינם אלו שזרמו עם הסחף החיובי, אלא אלו שבחרו, יזמו, ביקשו והתקדמו בעצמם.

כעת שאתה במקום שאתה מרגיש שהיה יכול להיות טוב יותר, הרי שמוגש לך על מגש של כסף הדחף הפנימי לא להסתפק. לא לישון ולא להיגרר, אלא אדרבה, לגבש סביבך חברים טובים, לבקש לשמוע ולקבל, ותמיד יש ממני... להחליט בעצמכם מה אתם רוצים לעשות, להספיק, להיבחן, להתעלות, גם אם לא חייבים ולא כולם עושים.

אם תעשה כך, תגלה מהר מאוד ש"הרמה הנמוכה" היא כר נרחב להת' רוממות ולרומם אחרים איתך. ותמצא את עצמך נבנה בכמות ובאיכות גבוהה עשרות מונים ממה שהיה קורה לו הייתה נשען על ההצלחה של סביבתך המוצלח.

בהצלחה.

כל המצות קלים ונעימים לעשותם!

וכל העבודה של תורה ומצות שצוה אותנו לעשות בזה העולם הם רק הכנות שצריך לנו להכין את עצמנו לקבל מתנת ידו הטובה שהוא יתברך רוצה לתן לנו לעתיד. כי באמת כל התורה ומצות קלים ונעימים לעשותם, כמו שכתוב, 'דרכיה דרכי נעם וכו' וכן הדין אין ראוי לקבל עליהם שכר וכל השכר טוב הוא רק מתנת חנם, כמו שכתוב, 'ולך ה' החסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו'. וכל המצות הם רק בחינת הכנות לקבל על ידם מתנת חנם שהוא השכר של אותה המצוה. כגון למשל על ידי שאנו לובשין ציצית אנו מכינים עצמנו לזכות לחלוקא דרבנן וכו'. וכן על ידי מצות תפלין אנו מכינים עצמנו להתעשר בכותרי דמלכא וכו'. (מתנת שכ"מ ד).

מעט דבש

הנה אורו עיני
כי טעמתי מעט
דבש הזה

נקודה מהזיים

הרב יעקב יוסף וולדשין שליט"א

הר יונה

אין עם מי לדבר? אין זוכים להתמדה בלימוד? שאלתי את המשגיח בשיבה, איך מצליחים להתחזק בהתמדה עקבית? קיוויתי לקבל תשובה, אך מתוכן התשובה הבנתי שבכלל לא הבינו את שאלתי, הלב הרגיש חסר ומרוקן. אך ראיתי עם הזמן שאין עם מי לדבר, אין אחד שידע להקשיב לליבי, כ"ש שאין לאף אחד דרך איך לעזור לי, ביקשתי עצה שתעזור להתמדה, לשקיעות בלימוד, כולם ידעו לצטט לי שצריך עמל ויגיעה, אך על זה עצמו ביקשתי עצה, כל אחד עובר בכל יום מעברים והתרחשויות שהיה רוצה עצה, הדרכה, הבנה, אך כמה שנים טובות עברו בשיבה ועדיין לא מצאתי אחד בעולם שיכול להבין אותי, אחד שבכלל מבין מה אני רוצה ונצרך.

חבר טוב אמיתי: את מה שגיליתי וקבלתי עם העצה של 'התבודדות' לא אוכל לתאר לאחרים, מה שאני כן יכול להגיד שמי שטעם יודע במה מדובר, קשר חם, חי, אמיתי, שעה של חיבור עם הקב"ה, בהתבודדות זה המקום היחיד בו אפשר לדבר כל מה שעובר, כל מה שיש על הלב, היחיד שמבין אותך, היחיד שיכול גם לעזור לך, זה רק הקב"ה.

בהתבודדות קיבלתי את חיי במתנה, פשוט התחלתי לחיות, בסיומו של התבודדות מרגישים אדם אחר לגמרי, מחובר, קשור, עם טעם וכיוון בכל מה שעובר ביום-יום, הבנה נכונה להתמודדות בכל התרחישים שקורים עם כל אחד.

ההתבודדות: מעניקה טעם והרגשה שאי אפשר לתאר במילים, קרבה וחיות עצומה, ומי שכבר ניסה תקופה יודע במה מדובר, חיות בכל תחומי עבודת ה' בצורה שלא תאמן, חיבור שמשליך ישר על כל תחומי החיים ועבודת ה' במשך היום, הלימוד משתנה לטובה, התפילה בהרגשה ברורה של 'שיוויתי ה' לנגדי תמיד', עם ההתבודדות אתה כבר לא לבד בעולם, יש את הקב"ה שרוצה אותך, אוהב אותך, ומחכה לך באמת.

ממליץ בחום....

בן ישיבה יקר,
10 דקות
יש לך?

מזל טוב
המזל טוב

עשר דקות
שבועיות
של אור
בספריו של
הרה"ק מוהר"ן
מברסלב זי"ע

פרויקט
הרש
וייחודי!

סדר לימוד שבועי קצר בספר הקדוש
שיחות הר"ן להרה"ק מוהר"ן מברסלב
עם הגרלות וחיות של אלפי שקלים בחודש!

ממשק הצטרפות ניש ונוח
03.50.111.06
במסופי נדרים פלוס | או בון נכספה
קטגוריית נכספה | שמונה 15

ברכת מזל-טוב

הבה"ח נתן נצח

לדגל אידוסי בשעטר"מ

הרב נחמן שפירא

לדגל הולדת הבן

הבה"ח שלמה וייס

לדגל אידוסי בשעטר"מ

הרב דב גלינסקי

לדגל הולדת הבן

חדשות ועדכונים מהנעשה ונשמע

ומרעפים סללי תחיה להתחזקות בעבודת הבורא.

אברך יקר! אם העלון אינו מגיע בקביעות לאזור מגורך, או באם אתה רוצה להצטרף למפיצי העלון צור קשר במספר 0583299307 וקשור עצמך בין מזכי הרבים המזהירים ככוכבים, וכל המזכה את הרבים אין חסא בא על ידו.

■ תיקון טעות, התפרסם כאן בעלון על הנסיעה המאורגנת לאומן לקיבוץ הק' בר"ה של ציבור בני התורה, בצוותא בחירות ואהבת רעים, המספר הנכון הוא 0583202299

שכונת רמות על פתיחת חבורה שבועית, בכל יום ג' בשעה 9:30 בערב, בשעה היעודה מתאספים אברכים תושבי השכונה להתחזק בעבודת ה', לשאוב ממימי הדעת ולהתחזק בחבורה יחד מאוצרות הנשגבות המעניקים אור וחיות בעבודת ה', לפרטים נוספים ניתן לפנות לאחראי החבורה 0527111229

■ ב"ה העלון יוצא כבר תקופה ארוכה ברוב פאר והדר, תורה מפוארת בכלי מפואר, המדורים מרתקים, העיצוב כיאות לעלון נכבד זה, והציבור גומר עליו את הלל, התגובות שזורמות מהציבור מעודדות ביותר, על הדיבורים מרתקים הקולעים על השערה

■ הרישום למתחם בשיאו! תקופה קצרה מאז פתיחת הרישום למתחם המיוחד בימי הקיבוץ בר"ה באומן, והמיטות הלכות ונחטפות במהירות, ציבור איכותי ביותר כבר הבטיח את מקומו במתחם, כולם בני תורה הבאים לשהות באהבת רעים באחוזה וידידות, לנצל את הימים הנעלים בצל הקודש ברוממות והתעלות, סעודות כיד המלך, מתחם נוח, במחיר השווה לכל נפש. בן תורה יקר, המקומות הולכים ואוזלים, הזדרזו להבטיח את מקומך השנה. לרישום, קו נכספה 5>4 03.50.111.06

■ בס"ד מגיעה הבשורה מירושלים עיה"ק

י"ל ע"י ארגון 'נכספה' איגוד בני הישיבות הצועדים לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע

לתרומות בנדרים פלוס < איגוד בני הישיבות 'נכספה' | להנצחת שמות ושמות ניתן להתקשר למס' 0547-311-053 | לקבלת העלון במייל: a0799400036@gmail.com | להעדרות והארות ניתן להשאיר הודעה בקו נכספה בא"י 06-111-050-03 שלושה 3 6 ובארה"ב 1-605-4776815

